

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku Z. W., A. W., W. W., G. W. i R. W.
przy uczestnictwie M. [...] S.A. w W., J.K. I. Spółki z o.o. w W., G. Spółki z o.o. w
W., R. [...] Spółki z o.o. w G., S. [...] Spółki z o.o. w W., X. Spółki z o.o. w W., F.
[...] Spółki z o.o. w W., [...] o wpis hipoteki łącznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców R. W. i Z. W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 12 sierpnia 2014 r., sygn. akt V Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawców R. W. i Z. W. na rzecz uczestnika M.
S. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze

publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 12 sierpnia 2014 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wnioskodawcy R. W. i Z. W. powołali się na oczywistą zasadność skargi, mającą wynikać z naruszenie przez Sąd Okręgowy przepisów postępowania oraz art. 29 ustawy o księgach wieczystych i hipotece.

Jak wyjaśniono w judykaturze Sądu Najwyższego, oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka zachodzi wtedy, gdy bez wątpienia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Bliższa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest - w powyższym rozumieniu - oczywiście uzasadniona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3, art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 520 § 3 i art. 391 § 1 oraz art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., a ich wysokość ustalono na podstawie postanowień § 5 pkt 5 w zw. z § 10

ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r.
w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r, poz. 1800).

jw

l.n